Βιβλία ἀναγνωστικά (Α')

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ἀποτελοῦν τή συνισταμένη τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, πού πηγάζει ἀπό τήν κοινωνική ἰδεολογία καί τήν πολιτειακή μορφή μιᾶς χώρας. Προορισμός τους εἶναι ὄχι τόσο ἡ μετάδοση γνώσεων ὅσο ἡ παρουσίαση τοῦ κόσμου καί τό πλάσιμο τοῦ νέου ἀνθρώπου. Πλάσιμο ὅμως γιά ποιόν κόσμο;

— Γιά κεῖνον πού ὑπῆρξε ὅταν οἱ δάσκαλοι καί οἱ συγγραφεῖς ἦταν παιδιά;

— Γι' αὐτόν πού ὑπάρχει σήμερα, πού οἱ μεγάλοι γράφουν καί οἱ μικροί ἀφομοιώνουν;

— Γιά τόν κόσμο πού θἄρθει αὔριο, ὅταν τά σημερινά παιδιά, θἆναι ἐνήλικες καί θἄχουν κι αὐτοί μέ τή σειρά τους νά ἐκπαιδεύσουν τήν ἑπόμενη γενιά;

Τό τριπλό αὐτό πρόβλημα δέν εἶναι καινούργιο. Τό συνειδητοποιοῦμε πιό ἔντονα σήμερα γιατί οἱ μεταβολές στή δομή καί στήν ποιότητα τοῦ κόσμου εἶναι ραγδαῖες καί γιατί οἱ ἀξίες πού ὥς τώρα πιστεύαμε ἔχουν ἀνεπανόρθωτα κλονιστεῖ. Ἔτσι, αἰσθανόμαστε ἀνήμποροι νά πάρουμε τήν εὐθύνη τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν, πού εἶναι γέννημα κάθε κοινωνίας, ἀνεξάρτητα ἀπό τό ἐπίπεδο τοῦ πολιτισμοῦ της. Παλεύουμε μέ τό πρόβλημα:

— Νά πᾶμε μπροστά καί πόσο;

— Νά σταθοῦμε ἐδῶ πού βρισκόμαστε;

— Νά γυρίσουμε πίσω καί πόσο;

Τό πρόβλημα γίνεται ἀκόμη πιό δύσκολο ὅταν φέρομε στό νοῦ μας τά στιγμιότυπα τῆς σύγχρονης ἱστορίας, πού δεσπόζουν στή ζωή μας:

Ἔλλειψη ἐλευθερίας, καταπίεση τῶν λαῶν, ἀλλοτρίωση τοῦ ἀνθρώπου γίνονται σέ ὅλα τά πλάτη τῆς Γῆς. Καί παρουσιάζονται κάτω ἀπό ἀπατηλούς καί πολύχρωμους μανδύες, πού συμβολίζουν τήν πρόοδο τῶν ἀνεπτυγμένων λαῶν καί τήν προστασία τῶν ἀδυνάτων!

Ἀσφαλῶς δέν ἦταν χειρότερο τό παρελθόν, πρίν ἀρχίσει ἡ ραγδαία αὐτή... ἐξέλιξη. Ἡ ἱστορία, ὅμως, μᾶς διδάσκει πώς ὁ ἄνθρωπος οὔτε πίσω γυρνᾶ, οὔτε στατικός μένει μέ δική του ἀπόφαση. Μπορεῖ νά τοῦ τά ἐπιβάλλουν καί τά δυό. Ὁ ἴδιος ποτέ δέν θά τά ἐπιδιώξει συνειδητά. Ἄρα θά πᾶμε μπροστά. Πόσο ὅμως καί πῶς; Τό πόσο καί τό πῶς ἀποτελοῦνε τή βάση τῆς ἀγωγῆς καί τῆς μόρφωσης, πού πρέπει νά δίνει τό σχολεῖο.

Θεσμός συντηρητικός τό σχολεῖο, ἀκόμη καί τό πιό προοδευτικό. Γιατί τό σχολεῖο ἀντλεῖ ὑλικό ἀπό τό παρόν καί ἀπό τό παρελθόν. Ἡ συναρμογή ὅμως τῶν στοιχείων καί ὁ τρόπος ἐφαρμογῆς τῶν μεθόδων εἶναι πού μετράει. Καί ἡ συναρμογή γίνεται ὅπως τήν προδιαγράφουν τά σχολικά προγράμματα, τό ἐκπαιδευτικό σύστημα, ἡ πολιτειακή μορφή τῆς χώρας.

Ἄς ξαναγυρίσομε ὅμως στό ἀναγνωστικό βιβλίο. Ποιοί εἶναι οἱ εἰδικότεροι στόχοι του;

— Νά διδάξει τή γλώσσα.

— Νά βοηθήσει τό παιδί νά ἐπικοινωνήσει μέ τόν κόσμο.

— Νά καλλιεργήσει τό συναίσθημα καί τή φαντασία.

— Ν' ἀνοίξει δρόμους γιά τήν κατανόηση καί τήν ἀδελφοσύνη τῶν ἀνθρώπων. Μέ μιά λέξη νά ἐξανθρωπίσει.

Μέ τέτοιους στόχους τά κριτήρια γιά τό περιεχόμενο καί γιά τή μορφή τῶν ἀναγνωστικῶν διαγράφονται ὡς ἑξῆς:

— Εἶναι τό περιεχόμενο σημαντικό καί ἐνδιαφέρον; Μ' ἄλλα λόγια καλλιεργεῖ τό μυαλό; Βρίσκεται κοντά στίς ἐμπειρίες τοῦ παιδιοῦ; Πλαταίνει τή φαντασία του;

— Εἶναι τό περιεχόμενο ἑλκυστικό; Πάρον, δηλαδή, ἀπό τό ἐνδιαφέρον, τραβάει τό παιδί μέ τίς ἱστορίες πού διηγεῖται καί μέ τούς τύπους παιδιῶν πού παρουσιάζει; Προκαλεῖ τά παιδιά νά θαυμάσουν καί ν' ἀγαπήσουν τούς μικρούς ἥρωες τοῦ βιβλίου καί νά ταυτισθοῦν μαζί τους;

— Σέ ποιά γλώσσα εἶναι γραμμένο τό βιβλίο; Εὔκολο ἤ δύσκολο τοπικό; Ζωντανή λαλιά ἤ νεκρή λόγια γλώσσα;

Ὑπάρχουν πολλά ἀκόμη κριτήρια γιά τήν ἀξιολόγηση ἑνός βιβλίου. Στήν περίπτωση τῶν ἀναγνωστικῶν

Τῆς ΚΑΛΛ. ΜΟΥΣΤΑΚΑ

βασικότερο εἶναι τοῦτο: Τί εἴδους ἄνθρωπο πάει νά πλάσει τό βιβλίο; Ποιό εἶναι τό ἰδεῶδες τῆς ἀγωγῆς πού ἐπιδιώκει; Τό κριτήριο αὐτό μπορεῖ νά ἀναλυθεῖ στά ἀκόλουθα:

— Πῶς διαγράφονται οἱ σχέσεις τῶν ἀτόμων στό σχολεῖο, στήν οἰκογένεια, στήν κοινωνία; Ποιά εἶναι ἡ θέση τοῦ παιδιοῦ;

— Ἐπικοινωνεῖ τό παιδί μέ τά ἄλλα ἔμβια ὄντα καί πῶς; Πῶς χειρίζεται τά ἄψυχα;

— Τί παρουσιάζει τό βιβλίο ἀπό τήν παράδοση καί τήν σύγχρονη ἱστορική στιγμή τοῦ τόπου; Τί ἀπό τήν εὐρύτερη ἀνθρώπινη κοινότητα, καί πῶς;

Μέ ὅποιο κριτήριο κι' ἄν προσπαθήσει νά κρίνει κανείς τό Ἀλφαβητάριο (Ἔκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 1973) θά τό βρεῖ ὁλότελα ἀπογοητευτικό. Τό περιεχόμενό του οὔτε σημαντικό οὔτε ἐνδιαφέρον εἶναι. Σκηνές τυποποιημένες μέ παιδιά καί μεγάλους σέ ἀφύσικα κανονικές χειρονομίες καί στάσεις! Τό ἴδιο ἀφύσικος καί ὁ λόγος μέ τίς ὑπερβολικές ἐπαναλήψεις συλλαβῶν καί μέ φράσεις ὅπως: «ἡ κόττα γέννησε κάτι», «πόσο τό κιλό τό γάλα;», «ἐλιά ἀγαπημένη, ἀπό τόν Θεό μας τιμημένη», «Εὖγε, Εὐδοκία, εἶπε ἡ κυρία» «Μετά ἔπαιξε μέ αὐτό», «ἡ κυρία ηὐχαρίστησε τά παιδιά», «εἶναι θλιμμένα, γιατί ἀγαποῦν τόν Μίμη», «τί καλή σάκκα», «Σέ ἀγαπῶ, καλή ἐληά», κ.ἄ.

Μά εἶναι ἐκφράσεις αὐτές παιδικές; Εἶναι σκέψεις πού κάνει ἕνα παιδί στήν πρώτη τάξη νά λέει τή σάκκα «καλή» καί τήν ἐληά «ἀγαπημένη καί τιμημένη»; Νά ρωτᾶ πόσο τό «κιλό» τό γάλα ἤ νά φωνάζει ὅτι τό «παντοπωλεῖο» εἶναι μεγάλο; Καί ὅμως στίς ὁδηγίες γιά τόν δάσκαλο ἀναφέρεται σάν καινοτομία ἡ χρησιμοποίηση τοῦ βασικοῦ λεξιλογίου τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας! Καί κεῖνα τά πελώρια μαῦρα γράμματα, πού φοβερίζουν! Ἀφήνω πιά τήν ὀρθογραφία. Ἀπό τή βαρεία ν' ἀρχίσομε;

Στή σελίδα (11) πινακίδα εἶναι ἡ λέξη «μαμά» γραμμένη δυό φορές: τήν πρώτη μέ ὀξεία, τή δεύτερη μέ βαρεία. Ἄρα μόλις πρωτομπεῖ τό παιδί στό σχολεῖο θά μάθει τούς κανόνες τῆς βαρείας! Ζάχαρι (μέ γιώτα). Εἶναι οὐδέτερο ἤ θά κάνει στή γενική τῆς «ζαχάρεως», τότε γιατί νά μή τήν ποῦμε «ἡ ζάχαρις»; Δέν φαντάζομαι νάχομε κι ἄλλη καινοτομία: ἡ ζάχαρι — τῆς ζάχαρης; Ἔπειτα ἔχομε «ἡ Γέννησι». Ἔξυπνα οἱ συγγραφεῖς ἀπέφυγαν τίς γενικές. Τί θά γίνει ὅμως ὅταν τά παιδιά γράψουν «τῆς Γέννησης, τῆς ζάχαρης, τῆς τάξης», ἐνῶ στήν ἀναγνωστική ἔχουν κατάληξη γιώτα; Τί θά τούς πεῖ ἡ δόλια ἡ δασκάλα ἄν τήν ρωτήσουν; Κι ἐκεῖνα τά «ὡραῖα παιγνίδια», πού χαρίζει ἡ Πόπη στά «δύο ὀρφανά παιδάκια»! Ποιός προφέρει (γν) στή λέξη παιχνίδια; Καί ἡ «μυῖγα» μέ περισπωμένη; Ἀφήνω πιά ὁρισμένα ὀρθογραφικά, γιατί γι' αὐτά ὑπάρχει τό ἀντίστοιχο σωστό. Ἀφήνω φράσεις ὅπως «εἶναι καί ἐνοχλητικά ἔντομα, πρόσθεσε ἡ Ξανθή». Ποιό παιδί μιλάει ἔτσι; Ποιό παιδί λέει σ' ἕνα πουλί «μή φοβᾶσαι, σέ ἀγαποῦμε»; Πού καί πού ὑπάρχουν ἕνα-δυό φράσεις παρμένες ἀπό δόκιμα κείμενα κι αὐτές ὅμως κουτσουρεμένες, μόλις ἀναγνωρίζονται.

Τέτοιο περιεχόμενο πῶς νά εἶναι ἑλκυστικό; Πολλά παιδιά ἀναφέρονται, καλύτερα πολλά ὀνόματα, γιατί οἱ εἰκόνες τους εἶναι πανομοιότυπες, ἔτσι πού δέν ὑπάρχει οὔτε ἥρωας, οὔτε ἱστορία. Μόνο μιά φυσιογνωμία, ὁ Μίμης, ἀναφέρεται ἀπό τήν ἀρχή ὡς τό τέλος τοῦ βιβλίου, μέσα στήν πεζότητα τοῦ λόγου καί τῆς πράξης σ' ἕναν ἀφύσικο καθωσπρεπισμό καί σέ μιά καταπιεστική πειθαρχικότητα, γιά τήν ὁποία ὁ Μίμης μαζεύει «εὖγε» ἀπό τήν δασκάλισσα! Οἱ συγγραφεῖς φαίνεται ὅτι ἔπλασαν τό παιδί-πρότυπο, πού τακτοποιεῖ τήν αἴθουσα, λέει τήν προσευχή, ξεσκονίζει τήν ἕδρα, λέει «εὐχαριστῶ» σάν παίρνει κάτι, τόν καμαρώνει ἡ μητέρα του, παίζει τόν ἀξιωματικό (ἔχει τ' ἄλλα παιδιά στρατιῶτες!) καί τελικά παίρνει «ἄριστα» στόν ἔλεγχο!

Παιδί-πρότυπο πού εἶναι βολικό γιά τό σπίτι καί πιό πολύ γιά τό σχολεῖο, ἀλλά χωρίς ἴχνος φαντασίας, χωρίς χιοῦμορ. Οὔτε μιά σκανταλιά δέν ἔχαμε ποτέ ὁ ἐξάχρονος Μίμης, οὔτε ἕνα πείραγμα δέν εἶπε, οὔτε μιά τρίχα δέν κουνήθηκε ἀπό τήν κεφαλή του! Πῶς ἕνα ζωντανό καί ξύπνιο παιδί μπορεῖ νά ταυτιστεῖ μαζί του;

Καί οἱ σχέσεις τῶν ἀτόμων στήν οἰκογένεια καί στό σχολεῖο καί στήν κοινότητα τυπικές, στυλιζαρισμένες κι αὐτές, χωρίς αὐθορμητισμό, χωρίς φαντασία. Ὅλα προκαθορισμένα. Δέν ὑπάρχει οὔτε ξάφνιασμα, οὔτε συγκίνηση, οὔτε ἀνάταση, μά οὔτε καί γεγονότα. Μόνο καθημερινότητα! Κι αὐτή ἡ ἀνταλλαγή! Ἡ νονά χαρίζει φόρεμα καί ἡ Ἄννα τή φιλᾶ. Ἡ Εὐδοκία φέρνει δῶρα στήν τάξη καί ἡ δασκάλα τῆς λέει «εὖγε». Ὁ θεῖος χαρίζει αὐτοκίνητο καί ὁ Μίμης λέει «εὐχαριστῶ». Τά παιδιά λένε μέ χαρά πώς θά εἶναι «σάν μιά οἰκογένεια». Ἔννοια ἀσύλληπτη ἀπό παιδιά αὐτῆς τῆς ἡλικίας. Ὄχι νάχουν καί χαρά ὅταν τή λένε! Κραυγαλέα προσπάθεια γιά καλούς τρόπους καί προσαρμογή σέ ξένα πρότυπα! Ὁ Ἕλληνας πιστεύει ἀκόμη πολύ στόν παραδοσιακό θεσμό τῆς οἰκογένειας γιά νά τόν ἀποδώσει σέ μιά τάξη παιδιῶν τῆς ἴδιας ἡλικίας καί μάλιστα νά τόν βγάζει ἀπό τό στόμα ἐξάχρονου παιδιοῦ.

Εἶναι κρίμα πού στό Ἀλφαβητάριο δέν ὑπάρχει οὔτε ἕνα ἐρέθισμα γιά νά ἀσκηθεῖ ἡ κρίση γιατί, ἄν ἐξαιρέσουμε τόν μιλιταρισμό τῶν τάνκς, πού βρίσκονται πρῶτα-πρῶτα γιά νά κατακτήσουν ἴσως τά παιδιά (!) στό βιβλίο ὑπάρχουν ὁρισμένα θέματα πατριδογνωστικά, κατάλληλα καί ἀπαραίτητα γιά τήν ἡλικία αὐτή. Παρουσιάζονται ὅμως πεζά καί ἐπιπόλαια, χωρίς νά προσθέσουν τίποτα σέ ὅσα ἕνα κανονικό παιδί ξέρει στά ἔξη του χρόνια, ἀπό ἄλλες πηγές, ὄχι ἀπό τό σχολεῖο. Κι' αὐτά τά γνωστά πράγματα ξαναδίνονται ἕτοιμα, σερβιρισμένα, χωρίς περιθώρια γιά ἀνίχνευση καί ἀνακάλυψη, πού θά τραβοῦσαν τήν περιέργεια τῶν παιδιῶν καί θά ἱκανοποιοῦσαν τήν γνωστική ἀνάγκη.

Νἆναι ἐπίδραση ἀπό τήν τηλεόραση, πού παρέχει τά πάντα ἕτοιμα καί σαχλοποιημένα; Γιατί ἡ παράδοση τοῦ τόπου μας εἶναι ὁλότελα διαφορετική. Ἔχουν περάσει πενήντα πέντε χρόνια ἀπό τήν ἐποχή πού παρουσιάστηκε τό θαυμάσιο ἐκεῖνο Ἀλφαβητάριο «Ὁ ΗΛΙΟΣ» κι' ὅμως πληρώνει καί σήμερα τίς σύγχρονες ἀνάγκες καί βρίσκεται σέ ἴση, ἄν ὄχι σέ ἀνώτερη, μοῖρα ἀπό τά ἀλφαβητάρια πολλῶν τεχνολογικά ἀνεπτυγμένων χωρῶν. Κίνηση στή σκέψη, φαντασία, χιοῦμορ, αἰσθητική ἀντίληψη καί πρό πάντων ἀλήθεια εἶναι τά σπουδαιότερα χαρακτηριστικά του. Ὑπερβολές, ἐκζήτηση, προσποίηση εἶναι τά χαρακτηριστικά τοῦ σημερινοῦ. Καί κάτω ἀπό αὐτά, ὅπως εἶναι ἄλλωστε φυσικό, ὑποβόσκει ὁ φόβος, πού παγιδεύει τήν αἴσθηση τῆς ἐλευθερίας!

Πολλά θά μποροῦσαν νά γραφοῦν ἀκόμη γιά τό Ἀλφαβητάριο. Πολλά θά γραφοῦνε σέ ἑπόμενο ἄρθρο γιά τό ἀναγνωστικό τῆς Δευτέρας. Ἀνακεφαλαιώνοντας ὅσα εἴπαμε πιό πάνω θά λέγαμε πώς μέ ὁποιο κριτήριο κι' ἄν ἐξετασθεῖ τό πρῶτο αὐτό βιβλίο τοῦ παιδιοῦ τό ἀποδείχνει ἀκατάλληλο καί ἀσύμφορο γιά τήν διάπλασή του σέ ἀληθινόν ἄνθρωπο.

AMEPIKANIKH AΓOPA
Ἐπιπλώσεις γιά ὅλο τό σπίτι

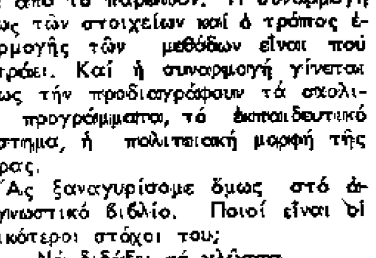
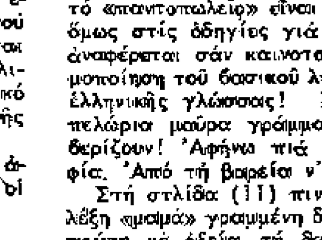

1. Σαλόνια Λουΐ Κένζ μέ ντραλόν Γερμανίας κομπλέ τεμάχια 8 τῶν 45.500 μόνον 25.500.
2. Σαλόνια δερμάτινα (δέρμα Ἰαπωνίας) τῶν 45.000 μόνον 25.000.
3. Σαλόνια τῶν 36.000 - 18.000.
4. Σαλόνια τῶν 26.000 - 14.000.
5. Σαλόνια τῶν 18.000 - 9.500.
6. Σαλόνια τῶν 13.000 - 7.300.

Τραπεζαρίες δρυΐνες κομπλέ τεμάχια 8 τῶν 40.000 μόνον 22.500
Ροτόντες κομπλέ τεμάχια 8 τῶν 38.000 μόνον 20.000
Κρεββατοκάμαρες κομπλέ τῶν 22.000 μόνον 13.000
Κρεββατοκάμαρες τῶν 17.000 μόνον 9.000

Σκρίνια, ροτόντες, καμῶτες καί παντός εἴδους ἐπιπλώσεις.

ΕΚΠΛΗΞΙΣ!
Σέ κάθε ἀγοραστή ἄνω τῶν 25.000 δῶρον ἕνα πλυντήριο

Ψυγεῖα, Κουζίνες, πλυντήρια, τηλεοράσεις παντός τύπου εἰς τιμάς χονδρικῆς πωλήσεως. Καί ὅλα τά εἴδη οἰκιακῆς χρήσεως εἰς τήν διάθεσιν τῆς ἐκλεκτῆς πελατείας κάτω τοῦ κόστους καί σέ 50 δόσεις. Τώρα ἡ Εὐρώπη στήν διάθεσίν σας. Γιά ὅλους καί γιά ὅλα τά βαλάντια.
Ἐπισκεφθῆτε μας γιά τό συμφέρον σας.

AMEPIKANIKH AΓOPA
ΧΑΛΚΙΔΟΣ 22 (Τέρμα Πατησίων) - ΤΗΛ. 255.865 - ΑΘΗΝΑΙ

ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δ)ΝΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΥΠΟΥ — ΔΗΜΟΣ. ΣΧΕΣΕΩΝ

Ἄμεσος ἀντίδρασις τοῦ Δήμου Πειραιῶς διά τήν μελετωμένην ἀπομάκρυνσιν ἐκ τοῦ Πειραιῶς τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς

Τό Δημοτικόν Συμβούλιον Πειραιῶς, κατά τήν πρό τῆς ἡμερησίας διατάξεως συζήτησιν τῆς 35ης/3.11.1973 συνεδριάσεως αὐτοῦ, ἀπεφάσισε τήν ἀποστολήν τοῦ κατωτέρω τηλεγραφήματος, ἀναφερομένου εἰς αἴτησιν πρός ματαίωσιν τῆς μελετωμένης ἀπομακρύνσεως ἐκ τοῦ Πειραιῶς τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Πρός

α) Τήν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τόν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας
β) Τόν Ἐξοχώτατον κ. Πρωθυπουργόν
γ) Τόν κ. Ὑπουργόν Ἐσωτερικῶν
δ) Τόν κ. Ὑπουργόν Δημοσίων Ἔργων
ε) Τόν κ. Ὑπουργόν Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων.

Ὁ Δήμαρχος κ. Ἀριστείδης Σκυλίτσης καί τό Δημοτικόν Συμβούλιον Πειραιῶς, λαβόντες γνῶσιν τῆς προγραμματιζομένης ἀπομακρύνσεως τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς καί διερμηνεύοντες τά αἰσθήματα βαθυτάτης λύπης καί πικρίας σύμπαντος τοῦ Πειραϊκοῦ Λαοῦ ὑποβάλλουν θερμοτάτην παράκλησιν ὅπως ἐνεργήσητε διά τήν ματαίωσιν τῆς μελετωμένης ταύτης ἐνεργείας, ἥτις πλείστας δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις θά ἔχη διά τήν πόλιν μας καί τήν σπουδάζουσαν νεολαίαν.

Ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΣΤΕΦ. ΣΚΥΛΙΤΣΗΣ

Μάστιγα τά «ἐγκλήματα τιμῆς»

ΒΑΘΥΤΕΡΑ ΑΙΤΙΑ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΔΡΑΣΤΩΝ

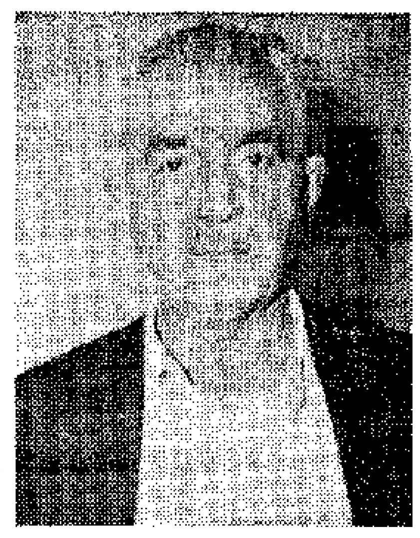
Γ. Α. Καλογήρου: Ἔσφαξε τήν γυναίκα του ἐν ψυχρῷ

— Ἐξήντα πέντε χρονῶν ὁ Γ. Λ. Καλογήρου σκότωσε πρίν ἀπό μέρες στά Μέγαρα, τή γυναίκα του, γιατί — ὅπως ἰσχυρίζεται — τόν εἶχε ἀπατήσει πρίν ἀπό... 15 χρόνια.

— Στό νοσοκομεῖο χαροπαλεύει ἀκόμη, ὁ Χρῆστος Μποκόλας, 23 χρονῶν, πού δέχθηκε τόν περασμένο μήνα μιά σφαίρα στό στῆθος, ἐπειδή τόν συνάντησε στόν δρόμο μέ τήν γυναῖκα του, ὁ Θωμᾶς Δημακάκος.

— Οὔτε ἡ Ἀνδρομάχη, χήρα Γουέρα Μπεέρι, 30 χρονῶν, ἔχει διαφύγει τόν κίνδυνο, μετά τίς τέσσερις μαχαιριές πού δέχθηκε στήν κοιλιά ἀπό τόν ἀδελφό της, στό χωριό Περίβλεπτο Ἰωαννίνων.

● Γιά «λόγους τιμῆς» ἄδειασε τό περίστροφό του, ὁ Δημακάκος. «Δέν μποροῦσα νά κάνω διαφορετικά». Ἔπρεπε νά ξεπλύνη τήν «οἰκογενειακή ντροπή» μέ αἷμα!!

● Γιά «λόγους τιμῆς» καί ὁ Χρῆστος Χριστοδούλου κάρφωσε τέσσερις φορές τό μαχαίρι στήν κοιλιά τῆς ἀδελφῆς του. Καί ἡ ἀδελφή του, δέν ἦταν καμμιά ἀνήλικη κοπέλλα, πού παραστράτησε καί «ἀτίμασε» τήν οἰκογένεια. Ἦταν γυναίκα τριάντα χρονῶν, πού παντρεύτηκε πρίν ἀπό χρόνια στήν Ἱσπανία καί στό μεταξύ ἔμεινε χήρα.

Ἡ γυναίκα αὐτή ἦρθε πρό καιροῦ στό χωριό της, γιά νά δῆ τούς συγγενεῖς της καί σέ λίγες ἡμέρες θά ξαναπήγαινε στήν Ἀμερική. Ὁ ἀδελφός της ἤθελε νά κάθεται συνεχῶς, νύκτα - μέρα, στό σπίτι καί νά μή συναντᾶ οὔτε νά μιλᾶ μέ κανένα συγχωριανό της...

Ἔτσι, ὅταν τήν εἶδε νά συζητᾶ μέ ἕνα νεαρό, τῆς εἶπε νά τά μαζέψη καί νά φύγη γιά τήν Ἀμερική!

«Θά φύγω ὅταν ἀποφασίσω ἐγώ», ἦταν ἡ ἀπάντηση τῆς ἀδελφῆς. Τράβηξε ἐκεῖνος τό μαχαίρι καί τό κάρφωσε τέσσερις φορές στήν κοιλιά

Τοῦ ΝΙΚΟΥ ΚΑΚΑΟΥΝΑΚΗ

τῆς τριαντάχρονης «ἄπιστης» ἀδελφῆς καί, ἐπειδή μέ τίς μαχαιριές «δέν ξεπλύθηκε καλά ἡ ντροπή», πῆρε καί τόν κασμᾶ καί τήν κτύπησε στό κεφάλι.

Στήν ἀστυνομία ἐπανέλαβε καί αὐτός τά ἴδια: «Δέν μποροῦσα νά κάνω διαφορετικά»

● Ἕνας ἄλλος ἀδελφός στή Θεσσαλία, πέταξε τά μυαλά ἑνός συγχωριανοῦ του στόν ἀέρα ἐνῶ ἔπαιζε τάβλι στό καφενεῖο τοῦ χωριοῦ, γιά τήν «τιμή» τῆς ἀδελφῆς. Λίγες μέρες ἀργότερα, ὁ ἰατροδικαστής διαπίστωνε, ὅτι ἡ ἀδελφή ἦταν ἁγνή, ἀλλά αὐτό δέν εἶχε σημασία.

— Οὔτε καί αὐτός «μποροῦσε νά κάνη διαφορετικά».

Ποιά θά εἶναι ἡ συνέχεια;

«... Δέν μποροῦσε ὁ κατηγορούμενος νά βαδίση μέ τό κεφάλι ψηλά, ἀπό τήν στιγμή πού ἡ πτωχή καί ἐνάρετος κόρη ἔχασε ὅ,τι πολυτιμότερον εἶχε. Καί ὁ δυστυχής ἀδελφός, περιελθών εἰς κατάστασιν ἀπογνώσεως, ἀπεφάσισε νά τιμωρήση τόν θρασύ τρυγητήν τῆς ἁγνότητος...»

Αὐτή περίπου, μέ ἐλάχιστες παραλλαγές, θά εἶναι ἡ ἀρχή ἤ τό τέλος τῆς ἀγορεύσεως κάποιου συνηγόρου σέ κάποιο κακουργιοδικεῖο, ὅπου πρόκειται νά δικασθοῦν οἱ παραπάνω δράστες. Καί δέν ἀποκλείεται νά ἐξασφαλίσουν ἀρκετά ἐλαφρυντικά, γιά νά ἀποφυλακισθοῦν σύντομα.

Μά ὑπάρχουν καί σήμερα στ' ἀλήθεια ἐγκλήματα τιμῆς; Ἤ μήπως ἡ «οἰκογενειακή τιμή» ἀποτελεῖ ἁπλῶς τό καμουφλάζ τῶν διαφόρων δολοφόνων;

Καί ἄν πραγματικά συμβαίνει τό δεύτερο, τί μπορεῖ νά γίνη ὥστε νά σταματήση αὐτή ἡ κοινωνική μάστιγα;

Ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὑποστηρίζουν ψυχίατροι, δικηγόροι καί κοινωνιολόγοι, ὅτι τουλάχιστον κατά τό παρελθόν ὑπῆρξαν ἐγκλήματα τιμῆς καί εἶχαν τή ρίζα τους σέ ἐποχές πού ἡ γυναίκα δέν ἦταν χειραφετημένη. Ζοῦσε στόν γυναικωνίτη καί ἡ εὐθύνη τῆς ἀποκαταστάσεώς της βάραινε τούς ὤμους τοῦ πατέρα καί τοῦ ἀδελφοῦ.

Ὅταν ὁ πατέρας δέν μποροῦσε νά ἀποκαταστήση μόνος του τήν κόρη του, ἡ ὑποχρέωση τοῦ ἀδελφοῦ ἦταν δεδομένη. Αὐτός ἔπρεπε νά ἐργάζεται σκληρά γιά νά γίνη τό κομπόδεμα τῆς προίκας. Ἔτσι, σιγά σιγά, ἄρχισε νά δημιουργεῖται μιά σιωπηρά ἄγραφη συμφωνία μεταξύ ἀδελφοῦ καί ἀδελφῆς.

«Σέ προστατεύω, σέ φροντίζω, ἀλλά πρόσεχε. Ἡ τιμή σου εἶναι καί τιμή μου».

Ἔτσι, στό πρῶτο ἑκούσιο ἤ ἀκούσιο παραστράτημα τῆς ἀδελφῆς δούλευε τό μαχαίρι ἤ τό περίστροφο.

Τό ἄγχος τῆς ἀποκαταστάσεως συνεπῶς, καλλιέργησε σιγά - σιγά τό ἔγκλημα τιμῆς.

Θά διερωτηθῆ ὅμως κανείς: Μήπως καί σήμερα δέν ὑπάρχουν καί κυρίως στήν ἐπαρχία, οἱ ἴδιες περίπου συνθῆκες ζωῆς; Ὑπάρχουν, ἀλλά τά ἐγκλήματα πού ἔχουν σάν αἰτία τήν ἄγραφη αὐτή συμφωνία, σπανίζουν, ὅπως ὑποστηρίζουν πολλοί δικηγόροι πού γνωρίζουν καλύτερα ἀπό κάθε ἄλλον τί ἀκριβῶς συμβαίνει.

Τί κρύβουν λοιπόν τά λεγόμενα ἐγκλήματα τιμῆς;

«Πλήν ἐξαιρέσεων πού ὁ δράστης κινεῖται ὑπό τήν ἐπιρροήν τῶν ἀντιλήψεων τῆς κοινωνίας, οἱ περισσότεροι δέν εἶναι παρά ἄβουλα ὄργανα τῶν κατωτέρων σεξουαλικῶν των ἐνστίκτων. Διότι συνήθως πίσω ἀπό κάθε ἀπόφασίν των ὑπάρχει ἕνας κρυφός ἐρωτισμός ἤ ἕνας ἀνομολόγητος πόθος ἤ ἕνας ἐρωτικός ὑποσιτισμός πού ἐκδηλώνεται ἔτσι κατά τοῦ θύματος — ἑνός ἀνδρός πού παίρνει εἰς τά μάτια τοῦ δράστου τήν μορφήν ἀντεραστοῦ ἤ τοῦ τρίτου σφετεριστοῦ τοῦ σεξουαλικοῦ ἀντικειμένου», ὑποστηρίζει ὁ ποινικολόγος κ. Γιάννης Σκλατινιώτης.

«Εἰς καθαρά ἰδιοτελεῖς λόγους ὀφείλονται πολλά ἐγκλήματα ἀπό ἐκεῖνα πού ὀνομάζονται δι' εὐνοήτους λόγους ἐγκλήματα τιμῆς, ὑποστηρίζει ὁ ποινικολόγος κ. Ζήσης Κωνσταντίνου, καί συμπληρώνει:

«Ὁ ἀδελφός σκοτώνει πολλές φορές τόν μνηστῆρα ὄχι γιατί ἀτίμασε τήν ἀδελφή ἤ γιατί τόν βλέπει σάν ἀντεραστή ἀλλά γιατί θέλει νά ματαιώση τήν προίκιση τῆς ἀδελφῆς διά τήν ὁποίαν πολλές φορές ἐπιμένει ἰδιαιτέρως ὁ μνηστήρ. Δέν θέλει νά μοιρασθῆ μέ τήν ἀδελφή καί μάλιστα μέ τόν μνηστῆρα τήν πατρική περιουσία. Τό συμφέρον συνεπῶς καί μόνον ὁπλίζει τό χέρι τοῦ ἀδελφοῦ μέ τό μαχαίρι».

Τί πρέπει συνεπῶς νά γίνη;

Γιά νά περιορισθοῦν τά λεγόμενα ἐγκλήματα τιμῆς, πρέπει οἱ δράστες νά τιμωροῦνται αὐστηρά, συμφωνοῦν οἱ ποινικολόγοι κ.κ. Ζήσης Κωνσταντίνου, Γιάννης Σκλατινιώτης, Κωνστ. Κωνσταντινίδης καί Εὐθ. Καραντζαβέλος.

«Γενικῶς πιστεύω, ὑποστηρίζει εἰδικώτερα ὁ κ. Κωνσταντινίδης, ὅτι ἡ βαρειά ποινή δέν εἶναι πάντα ἀνασταλτικός παράγων τῶν ἐγκλημάτων. Ἡ πεῖρα ὅμως μέ ἔχει διδάξει ὅτι εἰδικῶς διά τά ἐγκλήματα τιμῆς πρέπει νά συμβαίνη τό ἀντίθετον. Διότι εἰς τά διάφορα ἐγκλήματα ὁ δράστης ἀντισταθμίζει τό ὄφελος τό ὁποῖον θά ἀποκομίση ἀπό τό ἔγκλημα πρός τήν ποινήν τήν ὁποίαν θά ὑποστῆ, ἀλλά συγχρόνως ἀντισταθμίζει τό ὄφελος πρός τήν πιθανότητα νά μή συλληφθῆ. Καί ἐπειδή κατά κανόνα οἱ ἐγκληματίες ἐλπίζουν νά μή συλληφθοῦν δέν συγκρατεῖται ἀπό τήν ποινήν ὅσο βαρειά καί ἄν εἶναι.

Εἰς τό ἔγκλημα διά λόγους τιμῆς, ὁ δράστης δέν ἐνεργεῖ μέ τήν ἐλπίδα νά διαφύγη. Ἀντιθέτως, γνωρίζει ὅτι τό ἔγκλημα θά ἀποκαλυφθῆ καί ὅτι ὁ ἴδιος θά συλληφθῆ. Κατά κανόνα παραδίδονται οἱ ἴδιοι. Θέλει λοιπόν νά γίνη γνωστόν τό ἔγκλημα καθώς καί ὁ λόγος διά τόν ὁποῖο ἔγινε.

Ἑπομένως, εἰς τήν προκειμένην περίπτωσιν ὁ δράστης κατ' ἐξαίρεσιν σταθμίζει τό ὄφελος ἐκ τοῦ ἐγκλήματος (τήν ἀποκατάστασιν δῆθεν τῆς τιμῆς) μέ τήν ποινήν, ἐλπίζων ὅτι χάρις εἰς τήν γνωστήν ἐπιεική μεταχείρισιν διά παρόμοια ἐγκλήματα, ἡ ποινή αὐτή θά εἶναι μηδαμινή.

Ἀνεξαρτήτως ἀπό τό ἄν ἔχη δίκιο ἤ ἄδικο αὐτή εἶναι ἡ ψυχολογία του. Κατά συνέπειαν, πιστεύω ὅτι ἡ βαρεία ποινή θά συγκρατήση τούς ρέποντας εἰς τά ἐγκλήματα τοῦ εἴδους αὐτοῦ. Ὅταν ὁ δράστης γνωρίζη ὅτι διά νά ξεπλύνη τήν «ντροπή» του εἰς βάρος τρίτου θά τοῦ στοιχίση πολύ ἀκριβά θά τό σκεφθῆ πολύ. Μέ αὐτό βέβαια δέν σημαίνει ὅτι πρέπει νά καταργηθοῦν οἱ διάφορες ἐλαφρυντικές περιστάσεις. Θά πρέπει μόνον νά ἐφαρμόζωνται ὅταν ὅμως ἀποδεδειγμένα ὁ δράστης δέν ὠθήθη εἰς τήν πρᾶξιν ἐξ αὐτῶν μή ταπεινῶν. Διότι δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ὅτι ὁ Ἕλληνας ἔχει ἀνεπτυγμένον τό συναίσθημα τῆς τιμῆς, μόνον πού πολλές φορές γίνεται κατάχρησις».

Ἐκτός ἀπό τήν αὐστηρότητα πού πρέπει νά δείξουν τά δικαστήρια συμπληρώνουν οἱ κ.κ. Σκλατινιώτης Κωνσταντίνου, πρέπει νά καταργηθῆ ἐπί τέλους ἡ ὑποχρέωση τῆς προίκας. Μόνο ἔτσι θά καταργηθῆ καί ἡ ἄγραφη σύμβαση πού θέλει τήν ἀδελφή «κτῆμα» τοῦ ἀδελφοῦ.

«Θά πρέπει ἐπίσης συμπληρώνει ὁ κ. Κωνσταντίνου, νά βελτιωθοῦν οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς στήν ὕπαιθρο. Ἡ ἐπικοινωνία μέ τά σύγχρονα ρεύματα, θά μεταβάλη τίς ἀντιλήψεις καί ἔτσι θά βλέπη μέ ἐλαστικότητα ἀκόμη καί τό θέμα τῆς παρθενίας».

Γεννᾶται συνεπῶς τό ἐρώτημα: Μήπως θά πρέπει νά λείψη ἡ ἐπιείκεια γιά τά λεγόμενα ἐγκλήματα τιμῆς; Γιά νά σταματήση ἡ κοινωνική αὐτή μάστιγα πού δέν στοιχίζει μόνο ἀνθρώπινες ζωές ἀλλά μᾶς προσβάλλει καί σάν χώρα.

Στό ψυχιατρεῖο ἐπ' ἀόριστον θά ἐγκλεισθῆ ὁ συζυγοκτόνος

● ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΣΥΝΑΙΣΘΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ ΤΟΥ

«Ὁ Π. Γιαννούκας εἶναι ψυχοπαθής καί θά πρέπει νά ἐγκλεισθῆ ἐπ' ἀόριστον εἰς τό δημόσιον ψυχιατρεῖον», δέχθηκε χθές τό Κακουργιοδικεῖο Ἀθηνῶν ὅπου γινόταν ἡ δίκη του γιά τόν φόνο τῆς συζύγου του Αἰκατερίνης, τόν Ὀκτώβριο 1972.

Τό δικαστήριο δέχθηκε ὅτι κατά τόν χρόνο τῆς διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος ὁ Γιακούμας ἔπασχε ἀπό σχιζοφρένεια παρανοϊκῆς μορφῆς καί ἐστερεῖτο τῆς ἱκανότητος νά ἀντιληφθῆ τόν ἄδικο χαρακτῆρα τῆς πράξεώς του καί τόν ἀπήλλαξε. Ἔκρινε ὅμως ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνος γιά τήν δημοσία ἀσφάλεια καί διέταξε τόν ἐγκλεισμό του στό ψυχιατρεῖο.

Καί οἱ τέσσερις ψυχίατροι πού ἐξετάσθηκαν, ἀπαντώντας σέ ἐρωτήσεις τῶν συνηγόρων ὑπερασπίσεως κ.κ. Στάθη Ἀλεξανδρῆ, Εὐάγγελου Καραντζαβέλου καί Γιάννη Παπαδογιαννάκη συμφώνησαν ὅτι ὁ Γιακούμας πάσχει ἀπό παρανοϊκή ψύχωση καί ὅτι κατά τόν χρόνο διαπράξεως τοῦ τοῦ ἐγκλήματος δέν εἶχε συνείδηση τοῦ ἄδικου χαρακτῆρα τῆς πράξεώς του.

Σέ ἐρώτηση τοῦ προέδρου ἄν εἶναι ἐπικίνδυνος ἤ ὄχι στήν περίπτωση πού ἀφεθῆ ἐλεύθερος οἱ ψυχίατροι ἀπάντησαν ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνος γιατί ἡ ἀσθένειά του μπορεῖ καί στό μέλλον νά ἔχη ἔξαρση.

Οἱ ὑπόλοιποι μάρτυρες ἀναφέρθηκαν στήν οἰκογενειακή κατάσταση τοῦ ζευγαριοῦ καί πρόσθεσαν ὅτι τό θῦμα ἀγαποῦσε τόν κατηγορούμενο παράφορα ἐνῶ ἐκεῖνος πίστευε, λόγω τῆς καταστάσεώς του, ὅτι τοῦ ἔβαζε φαρμάκι στό φαγητό γιά νά τόν ἐξοντώση.

Ὁ ἀστυφύλακας Χρῆστος Σολάπας πού ἔσπευσε στό σπίτι τοῦ Γιακούμα μετά τό ἔγκλημα εἶπε στήν κατάθεσή του:

— Μᾶς τηλεφώνησε ὁ κατηγορούμενος μετά τό ἔγκλημα. Ἡ ὥρα θά ἦταν ὀκτώ παρά τέταρτο τό βράδυ. Ἀνέβηκα στό διαμέρισμα. Ἐκεῖνος μοῦ ἄνοιξε τήν πόρτα. «Τί ἔκανες;» τόν ρώτησα. «Δέν βλέπετε;» ψιθύρισε καί μοῦ ἔδειξε τό πτῶμα τῆς γυναίκας του. Σπάθηκε στόν τοῖχο, μέ σταυρωμένα τά χέρια. Μοῦ εἶπε ἀκόμη ὁ κατηγορούμενος: «Ἐγώ τή σκότωσα, γιατί μοῦ εἶχε σπάσει τά νεῦρα...». Τόν ρώτησα ἄν μετάνοιωσε γι' αὐτό πού ἔκανε. Δέν ἀπάντησε.

ΠΡ.: Τί ἄλλο σᾶς εἶπε;

ΜΑΡ.: Ὅτι ἔπαιζαν χαρτιά μέ τή γυναίκα του, πρίν ἀπό τό ἔγκλημα. Εἶχε πλύνει τά χέρια του, καί εἶχε ἀλλάξει πουκάμισο. Τό μαχαίρι βρισκόταν ἀριστερά, δίπλα στό πτῶμα.

ΠΡ.: Ποίαν ἐντύπωσιν σᾶς δημιούργησε;

ΜΑΡ.: Τοῦ φοβισμένου, τοῦ προκαταλημμένου ἀνθρώπου.

Ἤρεμος ἦταν ὁ Γιακούμας κατά τήν διάρκεια τῆς ἀπολογίας του.

Εἶπε στήν ἀρχή ὅτι ἔχει μετανοιώσει γιά τό κακό πού ἔκανε, παραδέχθηκε ὅτι ἡ γυναίκα του τόν ἀγαποῦσε ὑπερβολικά ἀλλά ἦταν ἀδύνατο ὅπως εἶπε νά περιγράψη τό τί ἔνοιωσε ἐκείνη τήν ἡμέρα.

«Μόνο ἕνα φόβο θυμᾶμαι ὅτι εἶχα», εἶπε, καί πρόσθεσε: Ὅταν εἶδα τό πτῶμα τῆς γυναίκας μου κατάλαβα τί ἔκανα καί τηλεφώνησα στήν ἀστυνομία.

Ὁ εἰσαγγελεύς κ. Μεριανός ζήτησε τήν ἀπαλλαγή τοῦ Γιακούμα γιατί, ὅπως ἀποδείχθηκε ἀπό τή διαδικασία, τόν χρόνο τελέσεως τῆς πράξεως δέν εἶχε τήν ἱκανότητα νά ἀντιληφθῆ τόν ἄδικο χαρακτῆρα της, ζήτησε ὅμως τόν ἐγκλεισμό του ἐπ' ἀόριστο στό δημόσιο ψυχιατρεῖο.

Τήν ἄποψη αὐτή ἀνέπτυξαν καί οἱ κ.κ. Στάθης Ἀλεξανδρῆς καί Εὐάγγ. Καραντζαβέλος.

THERM — HEATING AND COOLING CO — ELECTRIC — WATT

'Ανακοίνωσις

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι δυνάμεθα νά ΕΓΚΑΤΑΣΤΗΣΩΜΕΝ ΕΝΤΟΣ 3 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ ΥΔΑΤΟΣ κεντρικῆς θερμάνσεως προσφέροντες 5ΕΤΗ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ διά τήν καλήν λειτουργίαν.
Τό σύστημα THERMO—WATT εἶναι ἡ τελευταία λέξις τῆς τεχνικῆς εἰς τόν τομέα τῶν ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ — καί προσφέρει, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ — ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ — ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ — ΥΓΙΕΙΝΗ — ΥΓΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΘΕΡΜΑΝΣΙΝ, καταργώντας ΛΕΒΗΤΑ — ΚΑΥΣΤΗΡΑ — ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ — ΣΩΛΗΝΩΣΕΙΣ — ΜΕΡΕΜΕΤΙΑ.
Ἐπί πλέον εἶναι τό ΜΟΝΟ τό ὁποῖον διά τοῦ συστήματος CALGANITE μειώνει τήν κατανάλωσιν τοῦ ρεύματος προσδίδοντας τριπλασίαν ἀπόδοσιν. Τό THERMO—WATT εἶναι τό ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ — ΓΙΑ ΣΗΜΕΡΑ — ΓΙΑ ΑΥΡΙΟ — ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ.
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΜΑΣ εἰς τήν ἔκθεσίν μας ΠΑΤΗΣΙΩΝ καί ΣΟΛΩΜΟΥ 58 ἤ ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΑΤΕ ΜΑΣ στό 630.340 διά νά σᾶς προσφέρωμεν ΧΩΡΙΣ ΚΑΜΜΙΑΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΝ ΣΑΣ, ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ πλήρη Τεχνική καί οἰκονομική μελέτη ἐγκαταστάσεως.

THERM — WATT
ΘΕΡΜΟΗΛΕΚΤΡΙΚΗ Ε.Π.Ε.
ΕΚΘΕΣΙΣ: Πατησίων καί Σολωμοῦ 58.
Τηλ. 630.340 — 624.540
ΕΡΓ)ΣΙΟΝ ΛΕΩΦ. Ν. ΙΩΝΙΑΣ 211.213

Δέν παρεχωρήθη τελικά αἴθουσα στούς φοιτητάς Θρακομακεδόνας

● ΑΝΕΒΛΗΘΗ Η ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 3 Νοεμβρίου. Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας. — Ἀπό τόν Σύλλογο Θρακομακεδόνων Φοιτητῶν Θεσσαλονίκης ἐξεδόθη ἡ ἀκόλουθος ἀνακοίνωση: «Ἡ γενική συνέλευση τοῦ Συλλόγου Θρακῶν καί Μακεδόνων Φοιτητῶν Θεσσαλονίκης, πού εἶχε προγραμματισθῆ γιά τήν Κυριακή 4 Νοεμβρίου καί ὥρα 10 π.μ. ἀναβάλλεται λόγω ξαφνικῆς ὑπαναχωρήσεως τοῦ ἰδιοκτήτη τοῦ θεάτρου «Ἀμαλία». Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ θεάτρου εἶχε δώσει γραπτῶς τήν ἔγκρισή του πρός τά μέλη τοῦ θιάσου «Θεατρικό Ἐργαστήρι» γιά ὑπενοικίαση τῆς αἰθούσης, ἀλλά ὑπαναχώρησε ἀπό πιέσεις καί ἀπειλές πού δέχθηκε. Παρόμοιες πιέσεις καί ἀπειλές εἶχαν δεχθῆ καί τά μέλη τοῦ θιάσου. Μετά ἀπό αὐτό ἡ γενική συνέλευση τοῦ Συλλόγου ἀναβάλλεται ὑποχρεωτικά. Τό Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου καταγγέλλει τόν σκληρό πόλεμο πού γίνεται σέ βάρος τοῦ Συλλόγου καί πιστεύει ὅτι ὅλα αὐτά δείχνουν ὅτι ἡ ἀνελεύθερη μεταχείριση τοῦ φοιτητικοῦ συνδικαλισμοῦ συνεχίζεται χωρίς καμμιά βελτίωση. Τό Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου ἑτοιμάζει λεπτομερειακή ἀνακοίνωση γιά ὅσα συνέβησαν τελευταῖα καί ὁδήγησαν στήν ἀναβολή τῆς γενικῆς συνελεύσεως, τήν ὁποία καί θά δώση συντομότατα στήν δημοσιότητα».

Μπλεγμένη καταγγελία καί πολλά ἐρωτηματικά

Ἀρκετά ἐρωτηματικά καί μεγάλο μπέρδεμα παρουσιάζει ἡ ὑπόθεση τῆς ληστείας καί τῆς ἀπαγωγῆς γυναίκας, πού καταγγέλθη στή Χωροφυλακή Νέας Χαλκηδόνος ἀπό τόν ἑστιάτορα Θεοφάνη Χάλαρη, 42 χρονῶν. Δέν διευκρινίσθη μέχρι στιγμῆς, ἄν οἱ πέντε φερόμενοι ὡς δράστες πῆραν χρήματα ἀπό τό σπίτι τοῦ Χάλαρη, οὔτε κι' ἄν ἀνάγκασαν διά τῆς βίας τήν φίλη του Ἀδαμαντία Γ. Δεσμελῆ, 37 χρονῶν, νά τούς ἀκολουθήση, μετά τήν ἐπίθεση, πού ἔκαναν ἐναντίον του.

Ἡ Δεσμελῆ βρέθηκε χθές στό Ἀργοστόλι τῆς Κεφαλονιᾶς. Ἦταν μαζί μέ τόν ἕνα ἀπό τούς πέντε κατηγορουμένους, τόν Κωνσταντῖνο Μοσχονᾶ, 29 χρονῶν, μέ τόν ὁποῖο διατηροῦσε σχέσεις, κατά τό παρελθόν. Ἡ Δεσμελῆ καί ὁ Μοσχονᾶς πρόκειται νά φθάσουν σήμερα στήν Ἀθήνα, γιά νά ἐξετασθοῦν ἀπό τήν Ἀσφάλεια Προαστίων, πού ἀσχολεῖται μέ τήν διαλεύκανση τῆς ὑποθέσεως.

Σύμφωνα μέ τήν καταγγελία, ὁ Μοσχονᾶς, δυό ἀδελφοί του καί δυό φίλοι του, μπῆκαν προχθές τήν νύχτα στό σπίτι τοῦ Χάλαρη καί τά ξημερώματα, ὅταν ὁ τελευταῖος ἐπέστρεψε, συνοδευόμενος ἀπό τήν Δεσμελῆ, ἐπετέθησαν ἐναντίον του. Τόν χτύπησαν μέ καρέκλα καί σίδερο στό κεφάλι, τόν ἔδεσαν μέ ἁλυσίδα ἀπό τόν λαιμό καί ἔφυγαν, παίρνοντας μαζί τους τήν Δεσμελῆ καί 70.000 δραχμές, πού εἶχε στή ντουλάπα του. Σέ δεύτερη κατάθεση, πού ἔδωσε στή Χωροφυλακή περιέπεσε σέ ἀντιφάσεις καί συγκεκριμένα εἶπε, ὅτι δέν θυμᾶται πόσα χρήματα ἀκριβῶς εἶχε στή ντουλάπα.

Ὅπως ἔγινε γνωστό, ὁ Χάλαρης συνεδέθη μέ τήν Δεσμελῆ πρίν ἀπό δύο χρόνια, ὅταν ἐκείνη διατηροῦσε σχέσεις μέ τόν Κωνσταντῖνο Μοσχονᾶ, πρᾶγμα πού κάνει τήν προανάκριση νά ἐξετάζη τό ἐνδεχόμενο μήπως τά αἴτια τῆς ἐπιθέσεως βρίσκονται στό σημεῖο αὐτό.

Ὁ γ. γραμματεύς τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας

Ἀνέλαβε τά καθήκοντά του χθές ὁ νέος Γενικός Γραμματεύς τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας κ. Ἰωάν. Νίτσος, ὁ ὁποῖος διετέλεσε προϊστάμενος τοῦ ἐτησίου οἰκονομικοῦ προγράμματος τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ. Ὁ κ. Νίτσος θά δέχεται τό κοινόν ἑκάστην Τετάρτην καί Παρασκευήν ἀπό 12 ἕως 2 μ.μ.

SIEMENS

δῆτε-ἀκοῦστε... μέ Siemens

Η ΤΕΧΝΙΚΗ SIEMENS ΕΓΓΥΑΤΑΙ

SIEMENS TV Δῆτε σωστά μέ σύγχρονη τεχνική SIEMENS. Νέα μοντέλλα τηλεοράσεων, πλήρους τρανζιστορικοῦ τύπου, μέ ὁλοκληρωμένα κυκλώματα καί κινητά μικροκυκλώματα (MODULN), μείωσις θερμότητος, οἰκονομία ρεύματος, κατανάλωσις εἰς τό 1/3, μεγαλύτερη διάρκεια ζωῆς, φίλτρο λήψεως ἐγχρώμων προγραμμάτων.

SIEMENS HI-FI Ἀκοῦστε τόν ἦχο σέ νέες διαστάσεις μέ συγκρότημα HI-FI STEREO καί QUADRO SOUND ἀπό 20-200 WATT

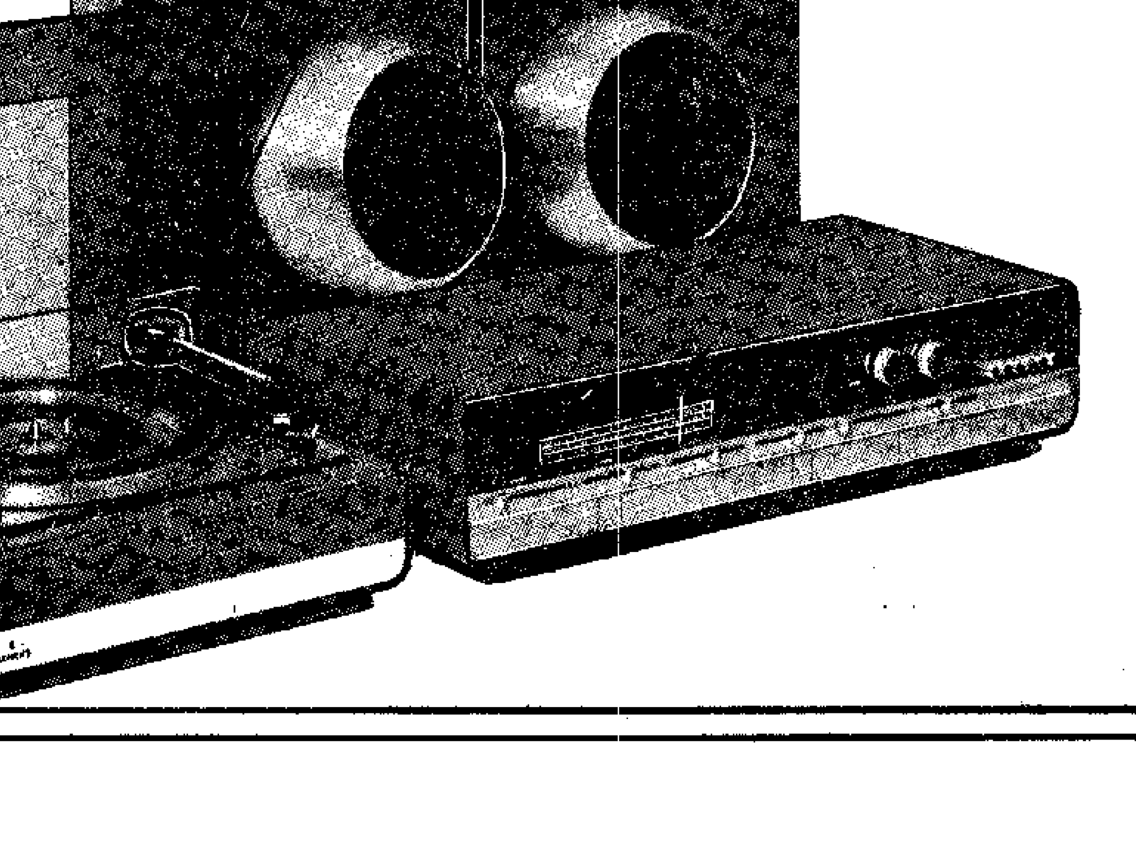
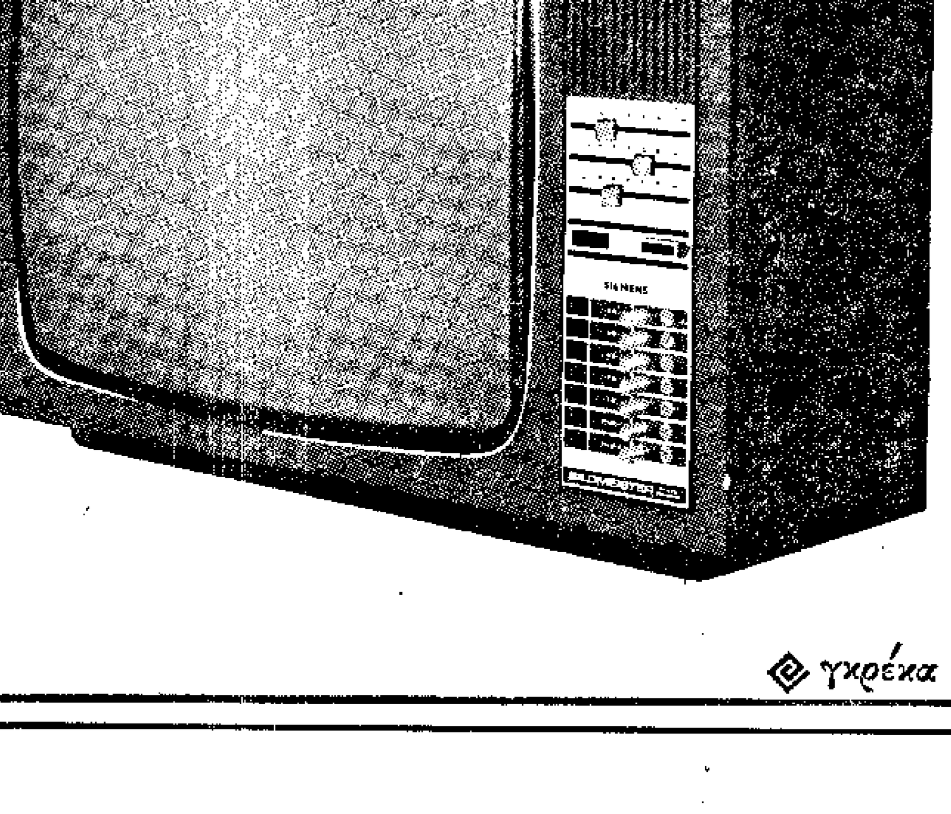

γκρέκα